

# Тепер там можна бігати, а значить — МОЖНА ЖИТИ

Напередодні чергових роковин аварії на ЧАЕС у Славутичі відбувся 28-й міжнародний легкоатлетичний пробіг, присвячений Героям Чорнобиля. Важливо підкреслити, що це — не професійний, а саме любительський старт, на який з'їжджаються сотні шанувальників бігу на довгі дистанції з різних куточків України та інших країн.

Цього разу випробувати себе на дистанціях 5, 10 і 21 кілометр вийшли не лише українці, а й гості з Франції, Ісландії, Білорусі. Тут варто роз'яснити, що бігуни із Західної Європи — це здебільшого співробітники компанії Novarka, яка працює над проектом «Укриття» для ЧАЕС. Українські та білоруські спортсмени добре знають цей старт через традиційно високу організацію заходу та можливість долучитися до справді важливої мети — увічнити пам'ять загиблих рятувальників, які поклали власне життя, щоб мінімізувати наслідки аварії на ЧАЕС. Через таку благородну мету пробігу у ньому традиційно бере участь багато ветеранів бігу. Це чи не єдиний старт, у якому біжать стільки представників вікової групи 75 років +.

Окрім того, участь у цьому заході — це й унікальна можливість пробігтися чорнобильськими лісами. Вже саме словосполучення «бігти чорнобильським лісом» звучить дикувато. Але коли ще з'явиться така нагода? Траса пробігу пролягала через Славутич, навколишні ліси та село Гута. Для тих, хто опиняється у чорнобильських селах раз на кілька років (серед таких і автор цих рядків), довколишні пейзажі видаються вражаючими. Мені, приміром, протягом усієї дистанції згадувався вірш Ліни Костенко, у якому є такі рядки: Жоржини

на чорнобильський дорозі  
Вже другий рік,  
як струшують біду,  
Прозорий жах обмацує ворота —  
Чи можна людям в хату увійти?  
Роса — як смертний піт  
на травах, на горіхах.  
Але найбільше стронцію —  
у стріхах.  
Хто це казав,

що стріхи — традиційні?  
У нас і стріхи вже радіаційні.

Сьогодні Гута не вкрита радіаційним пилом. Інакше там не було б бігунів, як не було б і жодних змагань. Цей пробіг, можна сказати, є свідченням відродження життя — тепер там можна бігати, а значить — можна жити.

Тетяна ПАСОВА.